

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА XX.

¹ Ср. Nicephorus Gregoras у Stritter'a II, 234 — върноподаническият и ласкателни думи на Данаила стр. 207 и сл. и легендата за св. „кralи Дѣчанскомъ“ (Стефанъ Урошь III е основателътъ на знаменития Дѣчански манастиръ) у Цамблака (Гласник, XI). Годината, въ която Душанъ се възкачилъ на престола, е опредѣлена отъ Иларионъ Руварацъ, Rad. XIX, 180

² Cantacuzenus, ed. Bonn., I, 431; II, 26. Gregoras, IX, 13. За Басараба (ср. стр. 225) вж. Душановия законникъ, изд. отъ Novaković XXIII. Асень: „Ioana прѣизвѣстнаго царѣ Българомъ Асѣнѣ Александра“. Преводътъ на Манасиевата хроника (Пер. Спис. II, 62). Τοῦ βασιλέως τῶν Βουλγάρων κῦρ Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀσάνη, грамота отъ 1355 г., дадена у Раковски, Асень, 101. За видинскитѣ Шишмановци ср. още хубавата статия „Србски Комнени“ (отъ Константинъ Николаевичъ) Гласник, XII, 454—472.

³ Макушевъ, Итал. архиви, II, 29, 30, 64 (1337—1346), Hopf. 442.

⁴ Annales Siennenses. Pertz, Mon. Germ. XIX, 233.

⁵ Muralt, Chron. byz., II, 699.

⁶ Stritter, II, 842—852. Cantacuzenus, I, 458—470, 504.

⁷ Данаилъ, 224—226.

⁸ Hopf, 422, 440—442; Hahn, Alb. Stud, I, 316. Muralt, Chronologie byz., II, 538—539.

⁹ Hopf, 429, 446.

¹⁰ Zinkeisen, Geschichte des osman. Reiches, I, 190.

¹¹ Cantacuzenus и Nicephorus у Stritter, II, 853 и сл.

¹² Miklosich, Mon. Serb., 64. Григоровичъ, Путеш., 49.

¹³ Гласник. VII, 182—184. Кесарь споредъ таблицата за ранговетѣ на византийскитѣ придворни титли е четвърта по редъ следъ императора.

¹⁴ Кантакузинъ II, 406. За мѣстото на тѣзи крепости вж. Heerstrasse, 96.

¹⁵ Ср. мемоаритѣ на Кантакузина и на другия съвременникъ Никифоръ Григора. Отбелязано е и въ сръбскитѣ лѣтописи споредъ публикуваня отъ Ягича текстъ (Archiv für Slav. Phil., II, 94). По-сетнешни текстове (Шафарикъ, Ram. 74) приписватъ убийството на „храбрива Момчила“ на султанъ Османа. Мавро Орбини е превърналъ годината въ 1370-а, а името — въ Притъ. Хопфъ (т. 86, стр. 42) заявява, че Орбини